

Ghidul nr. 8

GHID PRIVIND DIVIZAREA ȘI FUZIUNEA INSTALAȚIILOR ETS

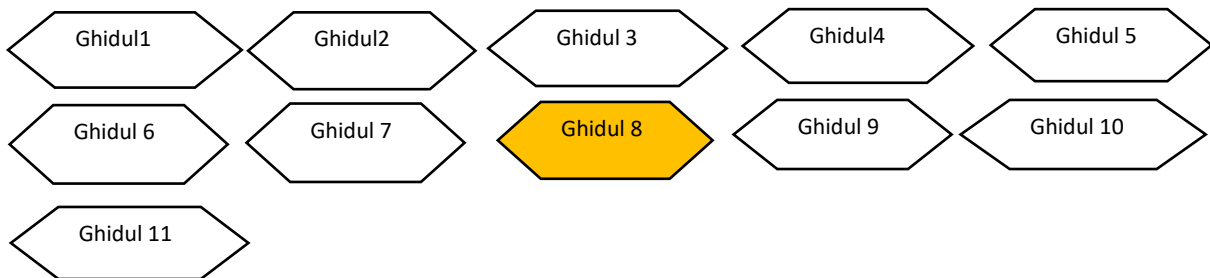
Acest ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Directiva EU ETS și Regulamentul (UE) nr. 331/2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, denumit în continuare FAR și este esențial pentru înțelegerea acelor norme obligatorii din punct de vedere legal

CUPRINS

INTRODUCERE	3
1. Scopul ghidului	5
2. Prevederi legale privind fuziunile și divizările	5
3. Pașii procedurali pentru fuziuni și divizări	6
3.1. Fuziuni.....	7
3.2. Diviziări.....	9
3.3 Fuziuni și divizări-întrebări și răspunsuri.....	10
4. Rolul Autorității Competente și obligațiile sale.....	11
5. Rolul organismului de verificare și obligațiile sale.....	11
6. Observații cu privire la definiția "amplasamentului"	12
7. Prezentare generală a diferitelor cazuri	13
8. Exemple de bune practici	15
Anexa Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.....	18

INTRODUCERE

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului ”Aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Mediului pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul deșeurilor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul schimbărilor climatice”, cod SIPOCA 394 și este parte a unui set de 11 ghiduri destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrației.

Ghidul face parte dintr-un grup de documente cu caracter orientativ care urmăresc să sprijine autoritățile competente și operatorii economici cu privire la punerea în aplicare consecventă și unitară a metodologiei de alocare cu titlu gratuit pentru a patra perioadă de comercializare a EU ETS (după 2020). Metodologia este stabilită de Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2019/331 privind ”Normele tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului” (”Regulile privind alocările cu titlu gratuit”, FAR).

Având în vedere obiectivul, natura, complexitatea în creștere și implicațiile (financiare ale) participării la Schema europeană de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, considerăm ca fiind utilă clarificarea și exemplificarea modului de aplicare a cerințelor privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, în cazul fuziunii sau divizării instalațiilor, în contextul prevederilor art. 25 din Directiva ETS revizuită.

Divizarea și fuziunea instalațiilor ETS a fost un subiect intens dezbătut, încă de la înființarea și intrarea în vigoare a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS), în 2005.

În 2009, odată cu prima revizuire a Directivei ETS, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2013, normele care reglementau alocarea gratuită a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră au fost modificate, pentru consolidarea sistemului ETS.

În perioada 2013-2020, cantitatea de certificate de emisii, care au fost alocate cu titlu gratuit, s-a bazat pe un proces complex de calcul, care a ținut seama de mai

multe documente: Directiva ETS revizuită (2009/29/CE), Decizia privind standardele de referință (Benchmarking) (Decizia 2011/278/CE), precum și documentele de orientare pregătire de către consorțiul de consultanță Ecofys-Entec în numele DG Clima.

În anul 2018 a fost adoptată Directiva 2018/410/CE de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu, Decizia (UE) 2015/1814, iar în anul următor, Regulamentul (UE) nr. 331/2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, documente prin care sunt stabilite noile de reguli de alocare pentru perioada 2021-2030.

Prezentul ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 331/2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, fiind esențial pentru înțelegerea din punct de vedere legal a acestor cerințe obligatorii.

Revizuirea Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului pentru faza IV (2021-2030) a avut ca scop asigurarea unui sistem mai eficient și mai armonizat.

Pentru faza a IV a ETS (2021-2030), sectoarele ETS, în ansamblu, vor trebui să își reducă emisiile și să contribuie la ținta UE de -55% până în 2030, comparativ cu anul de bază 1990.

Pentru atingerea țintei 2030, emisiile instalațiilor care intră sub prevederile ETS trebuie să se reducă cu 43% față de emisiile din anul 2005 (primul an de implementare a ETS, în care emisiile au fost monitorizate și verificate). Conform Directivei 2018/410/CE, această cerință se poate realiza printr-o reducere anuală a volumului de certificate de emisii alocate cu 2,2%, începând cu anul 2021. Aceasta este mai mare decât rata de reducere din faza a III-a (2013-2020) care era de 1,74%. În urma negocierilor pe Pachetul Fit for 55, acest factor poate ajunge la o valoare de 4,2%, pentru atingerea noii ținte de reducere a emisiilor în sectoarele ETS de 61%, față de anul 2005.

Acest Ghid a fost elaborat pentru a sprijini operatorii economici să respecte cerințele de implementare a ETS în faza a IV-a (2021-2030) în cazul situațiilor de fuziune sau divizare a instalațiilor.

1. SCOPUL DOCUMENTULUI

Acest ghid are ca scop asigurarea suportului tehnic pentru autoritățile competente și operatori economici aflați sub incidența EU ETS, în vederea implementării corespunzătoare a metodologiei de alocare pentru a IV-a perioadă a EU ETS (post 2020), în conformitate cu prevederile Regulamentului Delegat al Comisiei 2019/331 (FAR).

De asemenea, ghidul conține îndrumări pentru operatorii ETS și autoritățile competente pentru a implementa măsurile necesare respectării prevederilor ETS în cazul în care se produc divizări sau fuziuni ale instalațiilor.

În plus, acest ghid conține îndrumări pentru toate părțile implicate (autorități competente, operatori economici, organisme de verificare) cu privire la modul de gestionare a instalațiilor care au fuzionat sau s-au divizat, după colectarea datelor de referință¹ pentru faza a IV-a EU ETS, detaliază definițiile fuziunilor și divizărilor, precum și regulile privind modul de abordare a diferitelor situații care pot apărea, în funcție de statusul instalațiilor (existente în perioada de referință, sau nou intrate).

Trimiterile la articole din acest document se referă la Directiva ETS revizuită și la FAR.

2. PREVEDERI LEGALE PRIVIND FUZIUNILE ȘI DIVIZĂRILE

Regulile generale pentru fuziuni și divizări sunt prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 331/2018 (FAR). Prevederile referitoare la fuziuni și divizări se regăsesc în art. 2 (17), art. 2 (18) și art. 25.

Conform definiției din art. 2 (17) din FAR „fuziune” înseamnă o fuziune a două sau mai multe instalații care dețin deja autorizații privind emisiile de gaze cu efect de seră, cu condiția ca acestea să fie conectate din punct de vedere tehnic, să funcționeze pe același amplasament și instalația rezultată să facă obiectul unei autorizații privind emisiile de gaze cu efect de seră”.

În respectarea prevederilor legale, pentru ca o fuziune să aibă loc trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- două sau mai multe instalații anterioare fuzionează într-una singură nouă;

---

¹ Instalațiile care au fuzionat sau s-au divizat în perioada de referință sau la scurt timp după aceea trebuie să completeze raportul privind datele de referință având în vedere situația juridică la momentul depunerii raportului, adică ca și cum fuziunea sau divizarea ar fi avut loc la începutul perioadei de referință sau în primul an de funcționare.

- instalațiile care fuzionează trebuie să dețină fiecare o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră;
- instalațiile care fuzionează trebuie să fie conectate din punct de vedere tehnic;
- instalațiile care fuzionează trebuie să funcționeze pe același amplasament;
- noua instalație trebuie să dețină o singură autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră.

Conform definiției din art. 2 (18) din FAR : „divizarea” înseamnă o divizare a unei instalații în două sau mai multe instalații care fac obiectul unor autorizații separate privind emisiile de gaze cu efect de seră și sunt administrate de operatori diferiți.”

Ținând seama de definiția divizării, pentru ca o divizare să aibă loc trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- o singură instalație este împărțită în două sau mai multe instalații noi;
- fiecare instalație nouă trebuie să dețină propria autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră;
- noile instalații trebuie să fie administrate de operatori diferiți.

În aplicarea acestui ghid/document de orientare, operatorul/verificatorul trebuie să aibă în vedere și dispozițiile legale prevăzute de legislația în domeniul schemei de comercializare:

- H.G. nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare
- OM 1256/2020 pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030
- Regulamentul delegat (UE) 2019/311 al Comisiei de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

3. Pașii procedurali pentru FUZIUNI ȘI DIVIZĂRI

Agencia Națională pentru Protecția Mediului este autoritatea competentă pentru implementarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, sub coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Operatorii care gestionează instalații ce se regăsesc în cele două situații: fuziune sau divizare, se vor adresa AC - Agenția Națională pentru Protecția Mediului, pentru încadrarea în prevederile legale a noii forme de organizare a instalației/instalațiilor

Astfel, conform prevederilor art. 25 din FAR:

operatorii noilor instalații rezultate în urma unei fuziuni sau a unei divizări trebuie să pună la dispoziția autorității competente, după caz, următoarele documente:

- (a) numele, adresele și datele de contact ale operatorilor instalațiilor separate sau individuale anterioare;*
- (b) numele, adresele și datele de contact ale operatorilor instalației nou constituite;*
- (c) o descriere detaliată a limitelor părților instalației în cauză, dacă este cazul;*
- (d) identificatorul autorizației și codul de identificare al instalației (instalațiilor) nou constituită (e) din Registrul Uniunii.*

De asemenea, instalațiile rezultate în urma unei fuziuni sau divizări vor transmite autorității competente documentele aferente cererii pentru alocarea cu titlu gratuit a certificatelor (menționate la art. 4 alin (2) din FAR).

Dacă instalațiile erau înainte de fuziune sau divizare instalații nou-intrate, operatorii raportează autorității competente și datele privind începerea funcționării normale.

Autoritatea competentă evaluează toate cererile privind fuziunile sau divizările instalațiilor, inclusiv divizările care au loc în același grup de întreprinderi, și comunică Comisiei Europene schimbarea operatorilor.

Pe baza datelor transmise de operatori autoritatea competentă stabilește nivelurile activității istorice din perioada de referință pentru fiecare subinstalație a fiecărei instalații nou constituite după fuziune sau divizare.

În situația în care o subinstalație este divizată în două sau mai multe subinstalații, nivelul activității istorice și alocarea către subinstalațiile rezultate în urma divizării se vor baza pe nivelurile activității istorice din perioada de referință ale unităților tehnice respective ale instalației înainte de divizare.

Totodată, pe baza nivelurilor activității istorice după fuziune sau divizare, alocarea cu titlu gratuit a certificatelor către instalații după fuziune sau divizare corespunde cantității finale a alocării cu titlu gratuit înainte de fuziune sau divizare.

Autoritatea competentă transmite către Comisia Europeană șablonul cu datele aferente procesului de fuziune sau divizare, iar COM evaluează fiecare alocare de certificate către instalații după fuziune sau divizare și comunică autorității competente rezultatele acestei evaluări.

3.1 Fuziuni

Pe baza prevederilor art. 25 din FAR, instalațiile care fuzionează vor trebui să furnizeze AC următoarele date:

- numele, adresa și datele de contact ale instalațiilor anterioare fuzionării;
- numele, adresele și datele de contact ale operatorilor instalației nou constituite;
- o descriere detaliată a limitelor părților instalației în cauză, dacă este cazul;

- identificatorul autorizației și codul de identificare al instalației (instalațiilor) nou constituită (e) din Registrul Uniunii.

De asemenea, pentru determinarea alocării gratuite de certificate către noua instalație rezultată în urma fuziunii, noul operator trebuie să depună la autoritatea competentă

următoarele documente:

- Raportul privind datele de referință (NIMs) verificat, inclusiv date pentru anii de referință, luând în considerare noua situație juridică, adică ca și cum fuziunea ar fi avut loc la începutul perioadei de referință sau în primul an de funcționare;
- Planul Metodologic de Monitorizare referitor la monitorizarea datelor viitoare în noua instalație;
- Raportul de Verificare al raportului privind datele de referință.

În cazul în care fuziunea se referă la instalații dintre care cel puțin una este o instalație existentă ETS, anii de referință care vor fi utilizați sunt anii de referință ai perioadei de alocare curentă (adică 2014-2018, pentru prima sub-perioadă de alocare în Fazaa-IV-a, respectiv 2021-2025).

Datele trebuie introduse ca și cum fuziunea ar fi avut loc la începutul perioadei de referință (sau în primul an de funcționare, în cazul în care una dintre instalații a început să funcționeze în perioada de referință). Nivelurile de activitate pentru fiecare an trebuie să fie suma nivelurilor de activitate ale fiecărei instalații anterioare.

În cazul în care fuziunea se referă doar la instalațiile nou-intrate, datele trebuie colectate utilizând șablonul privind datele instalațiilor nou-intrate, în locul raportului privind datele de referință NIMs.

În acest caz, nivelul de activitate al noii instalații trebuie să se bazeze pe nivelul de activitate al celei mai vechi dintre cele două instalații, din primul an calendaristic complet de funcționare al acesteia, sau pe suma nivelurilor de activitate ale celor două instalații anterioare din acel an, dacă cea de a doua instalație funcționa deja în timpul primului an calendaristic complet de funcționare al primei.

Indiferent de caz, trebuie avut grijă ca noua instalație, care rezultă din fuziune, să raporteze datele în concordanță cu suma datelor care ar fi fost raportate individual de instalațiile anterioare (de exemplu, după caz, suma nivelurilor anterioare de activitate trebuie să fie identică cu suma nivelurilor ulterioare de activitate). Mai mult, datele dinainte și de după fuziune trebuie să fie echivalente, ținând seama de posibilele efecte ale schimbării (de exemplu, asupra stării generatorului de energie electrică, asupra regulii de minimis etc.).

3.2 Divizări

În baza Articolului 25 din FAR, o instalație care se divide într-una sau mai multe instalații va trebui să furnizeze autorității competente următoarele date:

- numele, adresa și datele de contact ale instalațiilor anterioare fuzionării;
- numele, adresele și datele de contact ale operatorilor instalației nou constituite;
- descriere detaliată a limitelor părților instalației în cauză, dacă este cazul;
- identificatorul autorizației și codul de identificare al instalației (instalațiilor) nou constituită (e) din Registrul Uniunii.

De asemenea, pentru alocarea de certificate cu titlul gratuit, operatorii care gestionează noile instalații apărute în urma divizării trebuie să trimită AC următoarele documente, în conformitate cu Articolul 4 (2) din FAR:

- un raport privind datele de referință NIMs verificat pentru fiecare instalație nouă, inclusiv date pentru anii de referință având în vedere noua situație juridică, adică ca și cum divizarea ar fi avut loc la începutul perioadei de referință sau în primul an de funcționare;
- un Plan Metodologic de Monitorizare pentru fiecare instalație nouă, care descrie atât metodologia privind modul în care datele de referință sunt divizate între cele două instalații pentru fiecare subinstalație, cât și metodologia de monitorizare a datelor viitoare,
- un Raport de Verificare pentru raportul privind datele de referință pentru fiecare instalație nouă.

Precizăm că aceste documente sunt verificate de către un organism de verificare, acreditat pentru această activitate, de către Asociația Națională de Acreditare Renar.

Dacă instalația anterioară care este divizată este o instalație existentă, anii de referință care vor fi utilizați sunt anii de referință ai perioadei de alocare curente (2014-2018, pentru prima perioadă de alocare din Faza a-IV-a, respectiv 2021-2025). Nivelurile de activitate ar trebui recalculat ca și cum divizarea ar fi avut loc la începutul perioadei de referință (sau în primul an de funcționare, în cazul în care instalația inițială a început să funcționeze în perioada de referință).

Nivelul de activitate al fiecărei instalații noi trebuie recalculat pentru fiecare an, pe baza noului perimetru al instalațiilor după divizare. Trebuie acordată o atenție specială ca suma nivelurilor de activitate ale fiecărei instalații noi să fie egală cu nivelul de activitate al instalației anterioare.

Dacă instalația anterioară care este divizată este o instalație nou-intrată, datele trebuie colectate folosind șablonul privind datele instalațiilor nou-intrate, în locul raportului privind datele de referință NIMs.

În acest caz, operatorii vor raporta AC datele instalației anterioare divizată corespunzător, de la începutul funcționării normale (ca și cum divizarea ar fi avut

loc când instalația anterioară a început să funcționeze). Primul an calendaristic complet după începerea funcționării trebuie utilizat ca bază pentru calcularea nivelurilor istorice de activitate, ale fiecărei instalații noi.

Indiferent de caz, trebuie avut grijă ca noile instalații care rezultă din divizare să raporteze date care, în momentul însumării, să fie în concordanță cu datele raportate de cea anterioară. Mai mult, datele dinainte și de după divizare trebuie să fie echivalente, ținând seama de posibilele efecte ale schimbării (de exemplu, asupra stării generatorului de energie electrică, asupra regului de minimis etc.).

3.3 FUZIUNI ȘI DIVIZĂRI - întrebări și răspunsuri

Cum ar trebui raportate fuziunile sau divizările?

Fuziunile și divizările trebuie raportate urmând pașii de mai jos:

1. *Se completează un chestionar NIMs (Raport privind datele de referință, BDR) cu date compatibile cu limitele sistemului instalațiilor după fuziune sau divizare. În cazul unei fuziuni, un BDR trebuie prezentat AC, în timp ce pentru o divizare trebuie depuse două BDR.*
2. *SE completează toate rapoartele ALC pe baza fiecărui BDR pentru toți anii. De exemplu, în cazul în care divizarea are loc în 2023, trebuie prezentate două BDR-uri iar, pentru fiecare instalație, trebuie prezentate toate cele trei rapoarte ALC [2021, 2022, 2023 (dacă este cazul)].*

Este important de remarcat faptul că art. 25 alin. (4) din FAR prevede că "... alocarea cu titlu gratuit a certificatelor instalațiilor după fuziuni sau divizări corespunde valorii finale a alocării cu titlu gratuit, înainte de fuziuni sau divizări."

Prin urmare, o fuziune sau o divizare, urmând pașii de mai sus, poate fi acceptată numai dacă acest lucru conduce la aceeași alocare finală pentru toți anii, conform BRD și rapoartele ALC corespunzătoare înainte de fuziune sau divizare.

Dacă nu este asigurată cerința, fuziunea, respectiv divizarea nu va fi acceptată, iar instalația (instalațiile) ar trebui să continue să prezinte rapoarte ALC, în conformitate cu structura (adică unul pentru fiecare instalație) în restul perioadei 2021-2025. Cu toate acestea, pentru colectarea datelor NIMs pentru a doua sub-periodă, în 2024, instalațiile ar trebui să aplice pentru alocare în concordanță cu structura după fuziune sau divizare.

Pot fuziona două instalații în situația în care una este generator de energie electrică, iar cealaltă nu? Și invers, o instalație poate fi împărțită în instalație generator de energie electrică și instalație care nu este generator de energie electrică?

Nu, o fuziune sau divizare a celor două instalații nu poate fi acceptată până la sfârșitul sub-perioadei 2021-2025, deoarece acest lucru ar încălca dispozițiile art. 25 alin. (4) din FAR (a se vedea punctul **Error! Reference source not found.** Operatorul

(operatorii) trebuie să continue să prezinte rapoarte ALC în conformitate cu structura (și anume, una pentru fiecare instalație) ca înainte de fuziune sau divizare, până la sfârșitul perioadei 2021-2025. Cu toate acestea, pentru colectarea datelor NIMs pentru a doua sub-perioadă din 2024, instalațiile ar trebui să raporteze în mod consecvent structura după fuziune sau divizare.

4. ROLUL AUTORITĂȚII COMPETENTE și obligațiile acesteia

În procesul de evaluare a documentațiilor care însoțesc cererile de fuziune sau divizare, AC se asigură cu privire la:

- îndeplinirea condițiilor necesare pentru o fuziune sau o divizare, scop în care:
  - în cazul unei fuziuni, instalațiile anterioare sunt conectate din punct de vedere tehnic și funcționează pe același amplasament și că, noua instalație este acoperită de o singură autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, valabilă pentru perioada de comercializare în desfășurare;
  - în cazul unei divizări, noile instalații au fiecare propria autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, valabilă pentru perioada de comercializare în desfășurare - evaluează structura grupului și se asigură că cele două instalații nu vor fi operate de același operator;
  - verifică nivelurile istorice de activitate în anul (anii) de referință, pentru fiecare subinstalație, a fiecărei instalații noi după fuziune sau divizare;
  - se asigură că volumul certificatelor alocate gratuit noilor (noii), instalații corespunde cu suma finală totală, a alocării gratuite, înainte de fuziune sau divizare.

Atunci când o subinstalație este divizată în două sau mai multe subinstalații, HAL (nivelul istoric de activitate) și alocarea subinstalațiilor după divizare trebuie calculate pe baza HAL în perioada de referință a unităților tehnice corespunzătoare ale instalației înainte de divizare.

AC informează Comisia cu privire la schimbarea operatorilor pentru revizuire. Modificările vor fi luate în considerare în primul an calendaristic complet, după data divizării sau fuziunii.

5. ROLUL ORGANISMULUI DE VERIFICARE și obligațiile acestuia

Conform prevederilor Directivei ETS și ale FAR, documentele operatorilor aflați sub incidența ETS trebuie să fie verificate de un organism de verificare acreditat de Asociația Națională de Acreditare - RENAR.

Conform prevederilor art. 3 pct. 3 din Regulamentul UE nr. 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, „verificator” înseamnă o persoană juridică care desfășoară activități de verificare în temeiul prezentului regulament și care este acreditată de un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și al prezentului regulament sau o persoană fizică autorizată în alt mod, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din regulamentul menționat, la momentul emiterii unui raport de verificare;

Astfel, operatorul, după completarea în formular a datelor din activitatea instalației va înainta organismului de verificare documentele, în vederea analizării și emiterii Raportului de verificare.

În cadrul activității de verificare a documentelor pentru fuziune sau divizare, organismul de verificare trebuie să înțeleagă principiile care stau la baza calculelor conform FAR.

Ținând seama de prevederile art. 25 din FAR, operatorii noilor instalații rezultate dintr-o fuziune sau divizare furnizează AC documentația cu privire la modificarea proprietății și anume adresa și datele de contact ale operatorului instalației nou constituite.

Atunci când a existat o fuziune sau o divizare, organismul de verificare trebuie să revizuiască acea documentație și să verifice dacă raportul de date de bază al unei astfel de instalații este corect, cum a fost fuzionată sau divizată instalația și ce impact a avut aceasta asupra subinstalațiilor. Aceasta va fi o informație importantă care trebuie luată în considerare în evaluarea cu privire la corectitudinea alocării.

6. OBSERVAȚII CU PRIVIRE LA DEFINIȚIA "AMPLASAMENTULUI"

Directiva ETS, conform Articolul 3 (e) definește:

„instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în care se desfășoară una sau mai multe activități enumerate în Anexa I și orice alte activități direct asociate care au o legătură tehnică cu activitățile desfășurate pe amplasamentul respectiv și care ar putea avea efect asupra emisiilor și poluării”.

În special atunci când un operator dorește să fuzioneze instalații (de exemplu, pentru o raportare sau colectare de date de referință mai ușoară), se pune întrebarea dacă un grup de unități de producție poate fi considerată o singură instalație. O instalație înseamnă că trebuie să existe posibilitatea de a deține o singură autorizație de gaze cu efect de seră, care depinde de două criterii:

- există un operator pentru fiecare instalație, și
- unitățile care formează o instalație este asociată unui singur „amplasament”.

Al doilea criteriu este adesea, decis de la caz la caz. De exemplu, simpla existență a unui gard sau deținerea proprietății asupra terenului de către operator nu sunt suficient de convingătoare ca definiție a amplasamentului. Pe baza definiției unei instalații, existența unei conexiuni tehnice între terenuri poate fi un indiciu că aceste zone aparțin unei singure instalații și, prin urmare, unui singur amplasament.

Această opinie a fost confirmată de Curtea Europeană de Justiție în cauza C 158/15. În acest caz, instanța a constatat că un amplasament de depozitare a cărbunelui situat la aproximativ 800 de metri de centrala electrică, care este separat de aceasta printr-un drum public, trebuie considerat parte a instalației datorită unei conexiuni tehnice clare (o bandă transportoare, fără de care instalația nu poate fi exploatată).

Cu toate acestea, se poate presupune că simplul transport între zone al materialelor cu mașini mobile (camion, tren sau vas) nu se califică drept conexiune tehnică, cu excepția cazului în care transportul ar avea loc pe un drum non-public (neconectat la o rețea), cale ferată sau cale navigabilă, care în sine ar putea fi, de asemenea, considerat parte a instalației (în special dacă există dovezi că a fost construit numai în scopul asigurării unei legături între zonele care alcătuiesc un amplasament, fără de care instalația nu ar funcționa).

Instalațiile care nu sunt apropiate din punct de vedere geografic, care anterior au fost operate independent de diferiți operatori și care nu aveau activități asociate direct, dacă au fost achiziționate de același operator, nu vor fi considerate ca fuzionate în contextul ETS. Pe de altă parte, ar putea fi întrunite condițiile unei fuziuni dacă există conexiuni tehnice specifice (chiar dacă distanța dintre instalațiile anterioare este mare) sau dacă exista deja o instalație comună care a fost ulterior divizată.

7. PREZENTARE GENERALĂ A DIFERITELOR CAZURI

Tabelul de mai jos prezintă o imagine de ansamblu asupra diferitelor situații, care pot apărea și care sunt instrumentele și anii de referință care trebuie considerați în fiecare caz. Exemplele expuse prezintă instalațiile noi ca având nume diferite față de instalațiile anterioare în scopul clarificării noului statut. Numele diferite nu impun ca numele sau conturile instalațiilor noi să fie diferite. Cel mai probabil în cazul unei fuziuni, noua instalație păstrează numele uneia dintre instalațiile anterioare, sau în cazul unei divizări, una dintre noile instalații păstrează numele celei anterioare.

Tabel. Prezentare generală pentru diferite cazuri de fuziune și divizare

Eveniment	Instalație anterioară /Instalații /anterioare	Instalație /Instalații nouă/noi	Instrument colectare date	An/ani de referință utilizați pentru HAL ²
Fuziune	instalație existentă A	Instalație C	Șablon privind datele de referință NIMs	2014-2018
	instalație existentă B			
	instalație existentă A	Instalație C	Șablon privind date lede referință NIMs	2014-2018 ³
	instalație nou intrată B			
	instalație nou intrată A	Instalație C	Șablon privind datele instalației nou intrată	Primul an calendaristic complet de funcționare al instalației A (dacă instalația A a început să funcționeze înainte de instalația B) ⁴
	instalație nou intrată B			
Divizare	instalație existentă A	Instalație B	Șablon privind datele de referință NIMs	2014-2018
		Instalație C	Șablon privind datele de referință NIMs	2014-2018
	instalație nou intrată A	Instalație B	Șablon privind datele instalației nou-intrată	Primul an calendaristic complet de funcționare al instalației A
		Instalație C	Șablon privind datele instalației nou - intrată	Primul an calendaristic complet de funcționare al instalației A

² 2014-2018 trebuie înlocuit cu 2019-2023 în această coloană în cazul celei de-a doua perioade de alocare din faza 4.

³ Datele referitoare la instalația B vor fi 0 pentru toți anii perioadei de referință.

⁴ Datele referitoare la instalația B vor fi 0 dacă nu era în funcțiune în respectivul an.

8. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Exemplul 1: Fuziunea dintre [instalația existentă A + instalația existentă B]

Instalațiile A și B sunt ambele instalații existente; instalația A a început să funcționeze înainte de 2014, în timp ce instalația B a început să funcționeze în 2015. Aceste instalații au fuzionat în 2022 pentru a crea instalația C.

Pentru ca instalația C să fie inclusă în EU ETS, operatorul acesteia trebuie să trimită autorității competente:

- Documentația descrisă în alineatul 1 al Articolului 25;
- Raportul privind datele de referință NIMs, verificat pentru instalația C. Acest raport va include:
  - o Pentru anul 2014, va conține doar datele instalației A, deoarece instalația B nu era încă funcțională;
  - o Pentru fiecare an din 2015 până în 2018, valorile nivelului de activitate și valorile emisiilor care se regăseau în rapoartele privind datele de referință NIMs ale instalațiilor A și respectiv B, vor fi însumate (sau consolidate, ținând cont de valorile fiecărei instalații anterioare);
  - o HAL-ul instalației existente C va fi calculat pe baza acestor date, precum și a alocării finale, și va fi supus ajustărilor datorate modificărilor nivelului de activitate începând cu primul an de alocare.
- Planul Metodologic de Monitorizare referitor la monitorizarea datelor viitoare în instalația C;
- Raportul de Verificare a raportului privind datele de referință.

Exemplul 2: Fuziunea dintre [instalația existentă A + instalația nou-intrată B]

Instalația A este o instalație existentă care a început să funcționeze înainte de 2014, iar instalația B este o instalație nou-intrată în faza a IV-a EU ETS, deoarece a început să funcționeze în 2020. Aceste instalații au fuzionat în 2022 pentru a crea instalația C.

Pentru ca instalația C să fie inclusă în EU ETS, operatorul acesteia trebuie să trimită autorității competente:

- Documentația descrisă în alineatul 1 al Articolului 25;
- Raportul privind datele de referință NIMs verificat pentru instalația C. Acest raport va include **numai date de la instalația A pentru toți anii de referință (2014-2018), deoarece instalația B nu funcționa încă;**
- Raportul privind datele instalației nou-intrată, adică instalației B, deoarece datele din acest raport vor fi, de asemenea, luate în considerare;
- Planul Metodologic de Monitorizare referitor la monitorizarea datelor viitoare în instalația C;
- Raportul de Verificare a raportului privind datele de referință.

În acest caz, alocarea pentru instalația C în 2023 va fi calculată după cum urmează:

- *Pentru toate subinstalațiile care sunt prezente atât în instalațiile A, cât și în B:*

HAL-ul fiecăreia dintre aceste subinstalații se bazează pe datele din instalația A, iar alocarea lor respectă regulile modificărilor nivelului de activitate, luând în considerare și datele din instalația B începând cu datele fuziunii;

- Pentru toate subinstalațiile instalației B care nu sunt prezente în instalația A:

HAL-ul acestor subinstalații este calculat în 2022 pe baza nivelurilor de activitate din 2021 și alocarea lor respectă regulile modificărilor de nivel de activitate.

Exemplul 3: Fuziunea dintre [instalația nou intrată A + instalația nou intrată B]

Instalațiile A și B sunt ambele instalații nou-intrate în faza 4 a EU ETS; Instalația A a început să funcționeze normal pe 6 septembrie 2019, iar instalația B a început să funcționeze normal pe 15 noiembrie 2020. Aceste instalații au fuzionat în 2022 pentru a crea instalația C.

Pentru ca instalația C să fie inclusă în EU ETS, operatorul acesteia trebuie să trimită autorității competente:

- Documentația menționată în alineatul 1 din Articolul 25;
- Raportul privind datele pentru instalația nou-intrată verificat pentru instalația C. Acest raport va include **date referitoare la instalația A pentru anul 2020, în care trebuie incluse datele referitoare la instalația B;**
- Planul Metodologic de Monitorizare referitor la monitorizarea datelor viitoare în instalația C;
- Raportul de Verificare al raportului privind datele pentru instalația nou- intrată.

Ca și în exemplul 2, alocarea pentru instalația C în 2023 va fi calculată utilizând regulile privind modificările nivelului de activitate, pe baza comparării mediei sumei nivelurilor de activitate ale instalațiilor A și B în anii 2021 și 2022, cu HAL calculat pentru instalația C pe baza raportului său privind datele pentru instalația nou-intrată.

Exemplul 4: Divizare instalație existentă A în [instalație B ETS + instalație C ETS]

Instalația A este o instalație existentă care a început să funcționeze înainte de 2014. Această instalație este divizată în instalațiile B și C în 2022, fiecare cu propria autorizație de GES.

Pentru ca instalațiile B și C să fie acceptate ca instalații noi în conformitate cu EU ETS, operatorii trebuie să trimită autorității competente:

- Documentația menționată în alineatul 1 al Articolului 25;
- Raportul privind datele de referință NIMs verificat referitor la instalație respectivă. **Pentru instalația B (respectiv instalația C), acest raport va include nivelul activității și datele privind emisiile pentru anii 2014-2018 recalculat ca și cum divizarea s-ar fi produs din 2014, pentru a include doar date referitoare la perimetrul instalației B (respectiv al instalației C);**
- Planul Metodologic de Monitorizare care descrie metodologia modului în care datele de referință au fost divizate între instalația B și instalația C, precum și metodologia de monitorizare a datelor viitoare pentru instalația B (respectiv instalația C);

- Raportul de Verificare al raportului privind datele de referință pentru instalația respectivă.

Exemplul 5: Divizare instalație nou-intrată A în [instalație B ETS + instalație C ETS]

Instalația A este o instalație nou-intrată în faza 4 a EU ETS, care a început să funcționeze normal în 1 octombrie 2019. Această instalație este divizată în instalațiile B și C în 2022, fiecare având propria autorizație de GES.

Pentru ca instalațiile B și C să fie acceptate ca instalații noi în conformitate cu EU ETS, operatorii trebuie să trimită autorității competente:

- Documentația menționată în alineatul 1 al Articolului 25;
- Raportul privind datele pentru instalația nou-intrată verificat referitor la instalația respectivă. **Pentru instalația B (respectiv instalația C), acest raport va include nivelul activității și datele privind emisiile pentru anul 2020 recalulate ca și cum divizarea s-ar fi produs înainte de 2020, pentru a include doar datele referitoare la perimetrul instalației B (respectiv al instalației C);**
- Planul Metodologic de Monitorizare care descrie metodologia modului în care datele instalației nou-intrate au fost divizate între instalația B și instalația C, precum și metodologia de monitorizare a datelor viitoare pentru instalația B (respectiv instalația C);
- Raportul de Verificare al raportului privind datele pentru instalația nou-intrată referitor la instalația respectivă.

Exemplul 6: „Fuziune” a [instalației existentă A + instalație B non-ETS]

Instalația A este o instalație existentă care a început să funcționeze înainte de 2014. Instalația B este o instalație non-ETS. Instalațiile A și B au fuzionat în 2022.

Această situație nu este considerată o fuziune în contextul EU ETS și al definiției FAR. Această modificare va fi tratată folosind regulile privind modificările nivelului de activitate.

Exemplul 7: „Divizarea” instalației A existentă în [instalație B ETS + instalație B non-ETS]

Instalația A este o instalație existentă care a început să funcționeze înainte de 2014. Această instalație este divizată în instalațiile B și C în 2022. Instalația B are propria autorizație de GES, iar instalația C este o instalație non-ETS.

Această situație nu este considerată o divizare în contextul EU ETS și al definiției FAR. Această modificare va fi tratată folosind regulile privind modificările nivelului de activitate.

Anexa Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției

- Ghidul 1. Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători
- Ghidul 2. Ghid privind exemplele de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS
- Ghidul 3. Ghid privind modul de tratare a biomasei în contextul schemei ETS
- Ghidul 4. Ghid privind modul de accesare a Rezervei pentru instalațiile nou-intrate pentru perioada a IVa a schemei ETS
- Ghidul 5. Ghid privind tratarea unităților de cogenerare în contextul schemei ETS
- Ghidul 6. Ghid privind modificarea nivelului de activitate
- Ghidul 7. Ghid privind sectoarele specifice
- Ghidul 8. Ghid privind divizarea și fuziunea instalațiilor ETS**
- Ghidul 9. Ghid privind monitorizarea și raportarea conform regulamentului privind noile reguli de alocare
- Ghidul 10. Ghid general pentru agenții economici care nu intra sub incidența prevederilor EU-ETS, cu accent pentru sectorul deșeurilor în relație cu schimbările climatice
- Ghidul 11. Ghid privind acțiunile de control ale instalațiilor care intra sub incidența prevederilor EU-ETS - pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu